

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל"ה ע"א

פרשת צו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ל"ד ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מַמְלָכַת בְּעֶלְאֵי וְתַתְּאֵי. מַמְלָכַת עַל כָּל עֲלָמָא.

תרגום לעברית

רבי שמעון אומר, בא ראה, מלכות כהנים לא נקראת, אלא ממלכת, שהמליכו אותה הכהנים ועשו אותה גבירה על הכל. אבל מלכות כהנים לא נקראת, שהרי מן השמים נקראת מלכות, מלכות שמים ודאי. וכאן ממלכת, כמו שנאמר שכהנים המליכו אותה, ומחברים אותה עם המלך, ואז היא ממלכת על כל גנזי המלך. ממלכת על כל כלי זינו של המלך. ממלכת בעליונים ובתחתונים. ממלכת על כל העולם.

טקסט הזוהר

רבי יוסי אומר, כתיב (עמוס ט) ואגדתו על ארץ יסדה. ואגדתו: כד אודווג מלכא לקבלה, בכל אינון עטרין קדישין, בכנופיא חד, כדין ואגדתו כתיב.

תרגום לעברית

רבי יוסי אומר, כתוב (עמוס ט) ואגדתו על ארץ יסדה. ואגדתו - כשמזדוג המלך כנגדה בכל אותן העטרות הקדושות בכנוס אחד, אזי ואגדתו כתוב.

רבי יצחק אמר, ואגדתו: כמה דאת אמר, (שמות יב) ולקחתם אגדת אזוב. מאי קא מיירי. דכד מתחבראן כחדא, ואתברכא מנייהו, כדין שלטא על כלא, ונהרא לעילא ותתא. וכלא בשעתא דכהנא פלח פולחנא, ואקריב קרבנא, ואקטר קטרת, ומכוון מלין לקרבא כלא כחדא. כדין כתיב, ואגדתו על ארץ יסדה.

תרגום לעברית

רבי יצחק אמר, ואגדתו - כמו שנאמר ולקחתם אגדת אזוב. מה זה אומר? ששמתחברים כאחד ומתברכת מהם, אזי שולטת על הכל ומאירה למעלה ולמטה, והכל בשעה שהכהן עובד את העבודה ומקריב קרבן ומקטיר קטרת ומכוון דברים לקרב הכל כאחד. אזי כתוב, ואגדתו על ארץ יסדה.

טקסט הזוהר

רבי יוסי אמר, כד נטל אהרן כלא נטלין עמיה, עד דאתברכא כנסת ישראל, ואתברכאן עלאי ותתאי. כדין כתיב, (תהלים קלה) ברוך ה' מציון שוכן ירושלים הללויה. (תהלים עב) וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן.

תרגום לעברית

רבי יוסי אמר, כשנוסע אהרן, הכל נוסעים עמו, עד שמתברכת כנסת ישראל ומתברכים עליונים ותחתונים, אזי כתוב (תהלים קלה) ברוך ה' מציון שכן ירושלים הללויה. (שם עב) וברוך שם כבודו וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן.

טקסט הזוהר

רבי אלעזר הוה אזיל מקפוטקיא ללוד, והווי עמיה רבי ייסא ורבי חזקיה. פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעיה נא) ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה וגו'. תנינן, כל פר נש דאשתדל במלי דאורייתא, ושפוותיה מרחשן אורייתא, קודשא בריך הוא חפץ עליה, ושכינתא פרשא עליה גדפהא, הדא הוא דכתיב ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דִּהוּא מְקִיִּים עֲלֵמָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדֵי עֲמִיָּה, כְּאֵלּוּ הֵהוּא יוֹמָא נָטַע שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. הֵדָּא הוּא דְכָתִיב, (ישעיה נא) לְנִטּוֹעַ שְׁמִיָּם וְלִיסוּד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר הָיָה הוֹלֵךְ מִקְפּוֹטְקִיָּא לְלוּד, וְהָיוּ עִמּוֹ רַבִּי יִיסָא וְרַבִּי חִזְקִיָּה. פָּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, (ישעיה נא) וְאִשָּׁם דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֶיךָ כְּסִיתֶיךָ וְגו'. שְׁנִינוּ, כָּל אָדָם שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּדִבְרֵי תוֹרָה וּשְׁפָתוֹתָיו מִרְחָשׁוֹת תוֹרָה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַסֶּה עָלָיו, וְשׂוֹכֵנָה פּוֹרֶשֶׁת כְּנֻפִּיָּה עָלָיו. זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְאִשָּׁם דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֶיךָ כְּסִיתֶיךָ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁהוּא מְקִיִּים אֶת הָעוֹלָם, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁמַּח עִמּוֹ כְּאֵלּוּ אוֹתוֹ יוֹם נָטַע שְׁמִיָּם וְאַרְץ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם) לְנִטּוֹעַ שְׁמִיָּם וְלִיסוּד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ.

טקסט הזוהר

מִכָּאן אוֹלִיפְנָא, דִּישְׁרָאֵל אֶקְרוֹן בְּשֵׁמָא דְצִיּוֹן, דְכָתִיב וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ, וְחֲמִינָא דְכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל אֶקְרִי בְּשֵׁמָא דְצִיּוֹן, דְכָתִיב, (ישעיה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וּשְׁבִיָּהּ בְּצִדְקָה.

תרגום לעברית

מִכָּאן לְמִדְנֵי שִׁישְׁרָאֵל נִקְרָאוּ בְּשֵׁם שֶׁל צִיּוֹן, שְׁכָתוֹב וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲמִי אֲתָהּ. וְרֵאִיתִי שְׁכְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת בְּשֵׁם שֶׁל צִיּוֹן, שְׁכָתוֹב (שם א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וּשְׁבִיָּהּ בְּצִדְקָה.

טקסט הזוהר

תו פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה ח) צוֹר תַּעֲוֹדָה חֲתוּם תוֹרָה בְּלִמּוּדֵי. צוֹר תַּעֲוֹדָה. דָּא סִהְדוּתָא דְדוֹד, דְכָתִיב, (תהלים קלב) וְעֵדוּתִי זֹו אֶלְמָדִם. צוֹר: הִיא קְשׁוּרָא, כְּמֵאן דְקָטַר קְטוּרָא בְּאַתֵּר חַד. חֲתוּם תוֹרָה בְּלִמּוּדֵי. חֲתוּם תוֹרָה: חֲתִימָה דְאוּרִייתָא, וְכָל נְגִידוֹ וּרְבוֹ דְנִגִּיד

מלְעִילָא, בָּאן (נ"א בין) חְתִּימָה דִּילִיה. בְּלִמּוּדֵי. בְּגִין דְּתַמְן אֲתַכְנֵשׁ רַבּוּ וּמִשְׁחָא, בֵּין תַּרְיֵן קְיָיִמִין, דְּתַמְן שְׂרִיזוּ, אֲתֵר כְּנִישׁוֹ דְּכָל רַבּוּת וּמִשְׁחָא דְּנִגִּיד מְלַעִילָא, לְאַשְׁדָּאָה לִיה בְּפּוּמָא דְאַמָּה, וּלְאַרְקָא לִיה בְּהָאֵי תַעוּדָה. וּכְדִין אֲתַקְשֵׁר כָּלָא קֶשְׂרָא חַד מְהִימְנָא.

תרגום לעברית

עוד פתח ואמר, (שם ח) צור תעודה חתום תורה בלמודי. צור תעודה - זו עדות של דוד, שכתוב (תהלים קלב) ועדותי זו אלמדם. צור - היא קשור, כמו שקושר קשר במקום אחד. חתום תורה בלמודי. חתום תורה - חתימה של התורה, וכל שפע ומשחת שמן ששופעים למעלה, באיזו (בין) חתימה שלו? בלמודי. משום ששם מתכנס שמן משחה בין שני עמודים ששם שורים, מקום הכנוס של כל שמן משחה ששופע ממעל, לשפך אותו לפי האמה ולהריק אותו בתעודה הזאת, ואז נקשר הכל קשר אחד נאמן.

טקסט הזהור

תא חזי, מה בין אינון דמשתדלי באורייתא, לנביאי מהימני. אינון דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי בכל זמנא. מאי טעמא. דאינון קיימי בדרגא עלאה, יתיר מנביאי, אינון דמשתדלי באורייתא קיימי לעילא, באתרא דאקרי תורה, (נ"א תפארת) דהוא קיומא דכל מהימנותא. ונביאי קיימי לתתא, באתר דאקרון נצח והוד. ועל דא (אקרון), אינון דמשתדלי באורייתא, עדיפי מנביאי, ועלאין מנהון יתיר. דאלין קיימין לעילא, ואלין קיימין לתתא. אינון דאמרי מלין ברוח הקדש, קיימי לתתא מכלהו. (ועל דא)

תרגום לעברית

בא וראה מה בין אותם שמשתדלים בתורה לנביאים נאמנים. אותם שמשתדלים בתורה עדיפים מנביאים בכל פעם. מה הטעם? שהם עומדים בדרגה עליונה יותר מבנביאים, אלו שמשתדלים בתורה עומדים למעלה, במקום שנקרא תורה, (תפארת) שהוא קיומה של כל האמונה, ונביאים עומדים למטה במקום שנקראו נצח והוד. ועל

כֵּן (נקראו) אוֹתֶם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה עֲדִיפִים מִנְּבִיאִים, וְעֲלִיוֹנִים יוֹתֵר מֵהֶם. שְׂאֵלוֹ עוֹמְדִים לְמַעַלָּה, וְאֵלּוֹ עוֹמְדִים לְמַטָּה. וְאוֹתֶם שְׂאוֹמְרִים דְּבָרִים בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, עוֹמְדִים לְמַטָּה מִכָּלֶם.

טקסט הזוהר

זִכְאִין אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵייתָא, דְּאֵינּוֹן בְּדִרְגָּא עֲלָאָה יְתִיר עַל כָּלָא. (ועל דא) מֵאֵן דִּלְעִי בְּאוֹרֵייתָא, לָא אֶצְטְרִיף לָא לְקַרְבָּנִין, וְלָא לְעֶלְוֹן. דְּהָא אוֹרֵייתָא עֲדִיף מִכָּלָא, וְקִשּׁוּרָא דְּמִהִימְנוּתָא דְּכָלָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי ג) דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. וְכְּתִיב, (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי אוֹתֶם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, שֶׁהֵם בְּדִרְגָּה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה עַל הַכֹּל. מִי שֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, לֹא צָרִיף לֹא לְקַרְבָּנוֹת וְלֹא לְעוֹלוֹת, שֶׁהֵרִי הַתּוֹרָה עֲדִיפָה מִהַכֹּל, וְקִשּׁוּר שֶׁל הָאֱמוּנָה שֶׁל הַכֹּל. וְעַל זֶה כָּתוּב, דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם. וְכְּתוּב, (תהלים קיט) שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל"ה ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, אֲשַׁכְּחוּ חַד גִּבְרָא דְּהוּוּ אֲתִי, וְג' עֲנַפֵּי הַדָּס בִּידֵיהָ, קָרִיבוּ גְבִיָּה, אָמְרוּ לִיהָ לָמָּה לָךְ הָאִי. אָמַר לְרוּחוּא אוּבָדָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר שְׁפִיר קְאָמְרַת. אָבֵל ג' אֵלִין לָמָּה. אָמַר לִיהָ, חַד לְאַבְרָהָם. חַד לְיִצְחָק, וְחַד לְיַעֲקֹב. וְקִשְׁרָנָא לָהּ כַּחַדָּא, וְאַרְחָנָא בָּהּ. בְּגִין דְּכְתִיב, (שיר השירים א) לְרִיחַ שְׁמָנֶיהָ טוֹבִים שְׁמֵן תּוֹרַק שְׁמֶךָ. בְּגִין דְּכָהֵא רִיחָא, אֲתַקְּיִים חוּלְשָׁא דְּנַפְשָׁא, וּבְהִימְנוּתָא דָּא אֲתַקְּיָמָא, וְאַתְנַגִּידוּ בְּרָכָאן מַעֲלָא וְתַתָּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר זִכְאָה חוּלְקִיהוֹן

עד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, מָצְאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא וּשְׁלָשָׁה עֲנָפֵי הָדָס בְּיָדוֹ. קָרְבוּ אֵלָיו, אָמְרוּ לוֹ, לָמָּה לָּךְ אֵת אֵלֶּה? אָמַר, לְהַרְוִיחַ אֲבֹדָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יָפָה אָמַרְתָּ, אֲבָל שְׁלָשָׁה אֵלֶּה לָשֵׁם מָה? אָמַר לוֹ, אֶחָד לְאַבְרָהָם, אֶחָד לְיִצְחָק, וְאֶחָד לְיַעֲקֹב, וְקִשְׁרֹתֵי אוֹתָם יַחַד וְהִרְחִיתִי בָּהֶם, מַשּׁוּם שֶׁכָּתוּב (שִׁיר א) לְרִיחַ שְׁמָנִיהַ טוֹבִים שְׁמֵן תּוֹרֵק שְׁמָהּ. מַשּׁוּם שֶׁפָּרִיחַ הַזֶּה עוֹמְדָת חֲלָשֶׁת הַנֶּפֶשׁ, וּבְאַמוּנָה הַזֹּאת מִתְקַיֶּמֶת, וְשׁוֹפְעוֹת בְּרָכוֹת מִמַּעַלָּה וּמִמָּטָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲשֶׁרִי חֵלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.